

"Hazánk mezőgazdasága diákszemmel '88"
c. pályázat

BÍRÁLÓ LAP

általános iskolai
középiskolai

A pályázó /tanuló/ neve:.....

Az iskola neve, címe:.....

Téma:.....

A dolgozat címe:.....

Értékelés:

I. díj

II. díj

III. díj

Jutalom

Javaslat:

Rövid indoklás:

A pályázó leírta hogy a leírásot
adott előzetes tanulmányok alapján
tanár is vizsgálta. Szilárdan megállapította
a dolgozat helyes és helyes.
Az adatokat eredeti forrásokról vette.
Tanulók, pályázók, általános iskolai
záró munkáját fel, munkáját kiad-
ták az adatokról. Eredeti,
nem fotóval dokumentálta a
munkát.

I. díj javaslat

Megjegyzés:

.....
muzeológus

VIDÉKONK MEZŐGAZDASÁGÁNAK HIRES SZAKEMBERE

7. ÉLETRAJZ NÉMETH IMRE
TANÁR ÚRRÓL

/ ISKOLÁNK KIVÁLÓ TANÁRA VOLT /

11. di

Készítette: GYŐRI LEONÓRA

Iskola: KÖSSUTH LAJOS

MEZŐGAZDASÁGI SZAKKÜZÉPISKOLA

Lekcím: 5900. OROSHÁZA, BAJNOK u.

12.B.1/3.sz.

Patronáló tanár: DR. FORMAN ISTVÁN

Németh Imre Utolsó találkozó /

Németh Imre 1930. július 5-én született Békésszentendrén, a család második gyermekeként. Édesapja cipész mester, édesanyja szülésznő volt. Nővére két évvel volt idősebb nála. Szülei a felezabadulás előtt ingatlannal nem rendelkeztek. Édesapja a felezabadulás után kapott 3 kh. földet. Édesanyját 10 éves korában elveszítette, a család élete ezután sokkal nehezebbé vált. A házi és házkörüli könnyebb munkát a

gyerekek végezték el. A két testvér között nagyon szoros szeretet alakult ki, ami életükben fontos szerepet kapott.

Az édesapa a falu életében központi szerepet töltött be, nemcsak azért, mert cipész mester volt és a házuk a falu közepén állt. Az elöljáróság választott tagja volt, nevezetesen ünnepeken ő szervezte a bálakat, rendezvényeket.

Id. Vencelk Lőrinc

Gyermekeit nagy gondnal és szeretettel nevelte. Soha nem utasította őket, hogy mit kell tenniük, mégis rend volt a házban és körülötte. Az apa tisztelte gyermekeit, amit ők viszonzottak, nem veszekedtek, és nem sértették meg egymást.

Németh Imre Kunszentmártonban 1941-45-ben végezte el a polgári iskola I-III. osztályát, ezután iratkozott be a tanítóképzőbe, melynek I-III. osztályát Jászberényben, a IV. osztályát pedig Nagykőrösön végezte el. A család a tanulás éveiben sem szakadt szét. Az édesapa gyermekeinek felváltva hazai élelmet vitt. Ilyenkor beszélték meg a problémákat. A tanítóképző elvégzése után 1949-50-ban mesterszállásra került az általános iskolába gyakorló éves tanítónak. A gyakorló év után képesítőzött, majd a budapesti pedagógiai főiskola biológiai testnevelés szakára iratkozott be. Nyaranta rendszeresen katonai szolgálatot teljesített. A főiskolát 1954-ben sikeres államvizsgával fejezte be. Az államvizsga után két állást ajánlottak fel neki, az orosházi szakközépiskolában és a vásárhelyi szakközépiskolában. Azért választotta Orosházát, mert valamivel közelebb volt szülőfalujához, mint Vásárhely. Ezt a megtisztelő feladatot, hogy rögtön tanári és nem tanítói állást kapott, kitűnő eredményeinek köszönhetette.

1953. október 17-én házasságot kötött Szűcs Rozáliával. Felesége szülei szegényparasztok voltak, taníttatni nem tudták, így ezt később pótolta. Késő ősszel költöztek Orosházára. Ismeretlen volt számukra a viharosváros, egyetlen embert sem ismertek. A fiatal házaspár a Huba utca 44.sz. alatti bútorozott szobát bérelte ki. Az iskolában kedvesen és szívesen fogadták a fiatal tanárt. Rózsika néni, hogy könnyebb legyen a megélhetésük, elment a Kisker Vállalathoz dolgozni.

Sutyinezki Dóra visszaemlékezése.

" A második évben érkezett egy fiatal testnevelő tanár az iskolába. Nagy izgalommal vártuk az első közös órát, ugyanis az osztály még nem volt a sport szeretetére nevelve, amiből következett, hogy suták és ügyetlenek voltunk. Németh Imre tanár úr megjelenése nagy fordulatot jelentett az iskola sportéletében. 35 év múlva is úgy tűnik, hogy az első testnevelés óra után az osztály feléledt.

Németh tanár ur igen következetesen, határozottan, de mégis kedvesen szeretettette meg velünk a testnevelés órákat. Nagy szerencse érte a diákokat, mert a fiatal pedagógus órái oldottak és fesztelenek voltak. A legügyetlenebb diák is szívesen mozgott óráin.

A tanár úr igazi pedagógus egyéniség volt, soha nem tanított rutinból. A diákok érezték, hogy igazi szeretettel végzi munkáját".

A Huba utcai szobából egy szolgálati lakásba költöztek a Zombai utcába.

1956. május 13-án megszületett Imre fiuk. Nagyon boldogok voltak. Az 50-es évek eleje nagyon nehéz volt. A kis család könnyíteni próbált helyzetén azzal, hogy gazdálkodtak.

Németh tanár ur nyáron a tengerzdaságban aratógépon kereste meg az évi kenyérnek valót, felesége pedig malacot hizlalt, ami biztosította a hús szükségletet.

Aratógépek a Tangazdaságban

Szemenyei Sándor visszaemlékezése.

Imre bácsit szomszédként ismertem meg. Később tanárom és edzőm lett, a Mezőgazdasági Szakközépiskolában. A sport hozott bennünket szorosabb kapcsolatba. Én a foci pártján álltam, de hamar megezerettette velem az atlétikát is. Főleg a futásban értem el jó eredményeket 100 és 400 m-en. A megyei atlétika versenyeken a díjak többsége az iskola tarsolyába vándorolt. Az országos versenyeken is megállta a csapat a helyét.

A testnevelés órák utolsóként szerepeltek az órarendben. Azért is, mert a pálya az iskolától messze, kb. 600 m-re volt a mai gimnáziumi kollégium helyén. Egy kézilabda és egy futópálya

volt kialakítva az edzésekre és órákra. Ezen a kézilabda pályán edzett a foci csapat is a kézisek mellett. A szorgalmas edzések eredménye nem maradt el.

Az iskola kézilabdacsapata (1977)

1960-ban született második fiuk, Ervin. Rózsika néni a gyermek születése után nem ment vissza dolgozni. Régi végye teljesülhetett. 1964-ben levelező tagozaton érettségi vizsgát tett a kunszentmártoni gimnáziumban. A sikeres vizsga után beiratkozott a Szarvasi Óvónőképzőbe, és ott 1966-ban óvónői oklevelet kapott. Jelenleg egy orosházi óvoda függetlenített vezető óvónőjeként dolgozik.

Németh László és felesége

Németh tanár úr 1961-től 1965-ig építőtábori parancsnok volt. A táborozások a család nyaralását is jelentették, hiszen az alacsony fizetés mellett két kisgyermekkel máshova nem jutottak el.

Megfordultak Mezőhegyesen, Tiszakécskén, Kiskunfélegyházán. A kukorica cimerezések egésznapos elfoglaltságot jelentettek. A gondok miatt nem volt igazán nyaralás, de mindemellett kellemesen telt el a nyári szünidő. A táborok mellett kirándulásokra is jutott idő. Minden osztályával meglátogatta a szarvasi arborétumot. A kirándulások nemcsak a látványtól, hanem az érdekes előadástól is szép emlék maradt a diákok számára. A tanár úr tudatosan nevelte a gyerekeket környezetük védelmére és szeretetére.

Rendszeresen utazott a Bükkbe, néha diákjait is magával vitte, de többször csak családjával ment. A Bükk szerelmese volt. Gyalogturák alkalmával mindig felkereste Szalajkát, Őserdőt, Nagyfennsíkot, mint zarándok járta végig minden évben. Gyönyörködött madárvilágában, séta közben meghatározta a számára ismeretlen növényeket.

Dr. Hagymási László 1960-ban ismerte meg Németh Imrét, tanárkollégák lettek. A biológia terén sokszor közös munkájuk akadt, ekkor szövődött közöttük szoros baráti kapcsolat. A barátság és a természet szeretete kapcsán Németh tanár úr 1967-ben tagja lett az orosházi Dózsa Vadásztársaságnak. Egyre több időt töltöttek szabadidejükből vadászattal. Általában apróvadra /fácán, nyul, vizeszárnyas/ vadásztak a környéken. Nagyon sokszor mentek ki a kardoskúti Fehér tóhoz, ami természetvédelmi terület. Ezek a kirándulások nem mindig a vadászat örömeinek szolgáltak, hanem ritka madarak és növények megfigyelését tették lehetővé. Az élőlényeket gyakran lefényképezte.

A vadásztársaság tagjai az ország több részére is eljutottak. Többször voltak a Heves megyei Bogács kisközségben. Meglátogatták a "Kutas és vidéke" vadásztársaságot is a Kaposvár mellett lévő Hetes községben.

Hagymási László, miután elkerült orosházi munkahelyéről, már csak a vadászatok alkalmával találkozott Németh tanár úrral. Felesége és gyerekei szívesen elkísérték a vadászatokra. Ervin, a kisebbik fia, már kisgyermek korában minden vadászatra elkísérte. Még olyan kicsi volt, hogy hajtónak nem állhatott be, de édesapja és a vadászok között élvezte a vadászatot.

Sokszor gyakoroltak a löpályán, ilyen találkozókon tudtak igazán jóízűeket beszélgetni a vadászok.

Löpályán /1985/

Németh János, a tanár és a zsákmány

A képen Németh tanár úr Ervin fiával látható, egy sikeres vadászat után.

Nemcsak a vadölés, a zsákmányolás miatt szerette meg a vadászatot, hanem a természet megismerése érdekelte jobban. A számára ismeretlen dolgokat felkutatta és tanulmányozta.

A Mezőgazdasági Szakközépiskolában öt osztályt vezetett végig, mint osztályfőnök. Hatodik osztályát már nem tudta végig vinni.

Hetedik osztályába járt Demeter Sándor. A testnevelés órákon tűnt fel. Ögyesen dolgozott a tornaszereken. Miután felfedezte a tanár úr, külön edzéseken foglalkozott vele.

Versenyeken is ért el eredményeket. A plusz edzéseknek köszönhetően, hogy jól megerősödött.

Demeter Sándor másfél évig volt kollégista. Akkor még a Tancsics Mihály utcán laktak a diákok, az étkeztetés az iskolában történt.

Vacsora után hazafelé menet egy-két diák cigarettázott, ezért a tiltott bűnért nem írásbeli figyelmeztetést, hanem a testnevelés órákon többlet munkával büntette őket a tanár ur.

A kollégiumi szobák zsúfoltak /20-25 fő/ voltak és csak úgy tudtak tanulni a gyerekek, ha csöndben maradtak. Ehhez viszont önfegyelmre is szükség volt. Az önfegyelmet pedig a tanároknak kellett megtanítaniuk! sikerült! A diákok között kevés volt a rossz tanuló. Nemcsak a kellemetlen emlékek, hanem a jók is megmaradtak.

Ez az osztály is volt bükki kiránduláson. A diákok vonattal utaztak, majd gyalog mentek tovább a táborhelyig. A sátrakat, edényeket és az élelmiszert teherautó szállította el.

A tábor önellátó volt. Megszervezték az őrseget és a szakács brigádot is. Az ügyeletes konyhások minden reggel elmentek friss tejért a közeli faluba. Azok a diákok, akik nem voltak szolgálatba, túrákon vettek részt. Az erdőjárás mellett meg kellett figyelni az élővilágot is.

Az osztály érettségi után sem szakadt szét. Szívesen mentek el a találkozókra, ilyenkor visszaemlékeztek a kirándulásokra. Az utolsó osztálytalálkozón az öregdiákok ismét szorenádot adtak Németh tanár urnak. A meglepetés nagyon meghatóta, jólesett neki, hogy diákjai ennyire ragaszkodnak hozzá.

Demeter Sándor fia Zoltán is az iskola tanulója volt. A véletlen úgy hozta, hogy osztályfőnöke is Németh Imre tanár úr lett.

Rölling Pál emlékei az iskolai sportról.

1964-68 között kapus volt az iskola futball csapatában. Az edzéseken keményen dolgoztak, de az eredmények sem maradtak el. A sport hírnév, sokat számított. A szakközépiskola és a gimnázium között állandó küzdelem folyt.

1967-ben a focicsapat bejutott a középiskolás megyei bajnokságra. A focisták nagyon készültek az összecsapásra. Békéscsabán volt a nagy meccs a vésztői csapat ellen. Nagyon izgalmas volt, a második félidő végére 2:2 lett az eredmény. Hosszabbítással kellett eldönteni, hogy ki a jobb. Végül 3:2-re az orosházi csapat nyert.

Az iskolai labdarúgócsapat (1967)

Deme Zsófia visszaemlékezése tizenkét év távlatából.

Első osztályban bátorította, buzdította a diákokat. Biológia óráit vonzóvá, érdekessé tette, újdonságokat mutatott be. Egyéniségével megszerettette a tantárgyat.

Testnevelés órákon beállt játszani a gyerekekkel, ami sokat jelentett akkor nekik. Az idegen környezet hamarosan otthonukká vált. Az évek gyorsan teltek. Ha kellett dorgálta, ha kellett bátorította osztályát. Negyedikre az osztályból egy nagy család alakult ki. Mindannyian tudták, hogy nem szabad szégyent hozni rá. A diákok biztak benne, és ő is bizott diákjaiban. Érettségien mindenkiért izgult. Próbálta izgalmukat, félelmüket egy-egy mosollyal vagy grimasszal elterelni és mindez nyugalmat adott diákjainak.

Tanítványaitól így búcsúzott: "Emberetek legyetek"

Az öt magyar osztálya mellett osztályfőnöke volt még egy arab osztálynak is, 1978-82. IV/D. Nagyon szerették mint tanárt és barátot. Sokszor meglátogatták és éjszakába nyúló beszélgetéseket és vitákat rendeztek.

"Emeri d' Alemagne"-nek hívták maguk között, vagyis lefordították a nevét franciába.

Tiszteletük, szeretetük jeléül meghívták Őt feleségével együtt Algériába vendégségbe, de Németh Imre sajnos nem tudta vállalni a repülőjegy költségeit.

Az osztálytalálkozón a Dózsa Tsz. paradicsmai blokáiban

1971-ben egészsége megromlott. Jobb oldali veséjét kivették. Felgyógyulása után már testnevelést nem tanított. A biológiát annál nagyobb odaadással oktatta.

Miután egészsége stabilizálódott, a család nagy tervet valósított meg. Gyopárosfürdőn vásároltak egy telket. Gondos terv alapján ültette be Németh tanár úr fákkal és cserjékkel. A növényeket szeretettel és odaadással gondozta. Büszke volt az első termésre.

A kertszomszédokkal hamar összebarátkozott. Szüleim itt ismerkedtek meg vele. Sok hasznos tanácsot és tapasztalatot adott át. Gyakori látogatójuk volt az akkor még óvodáskorú

húgom. Szívesen beszélgetett a pedagógus házaspárral. A látogatások alkalmával kosárkéje nem maradt üresen. A kóstolót mi is viszonztuk, s mindez még jobb szomszédi kapcsolatot alakított ki.

1974-ben térsesház építésbe fogott a Németh család. Pedagógus kölcsön segítségével építették fel. A ház gyorsan felépült, de sok idegességgel és rohangálással járt. Az új otthonba 1975-ben költöztek be. Ekkor úgy döntöttek, végleg letelepednek Orosházán.

Nemsokára a gyopárosi telken is felépítettek egy nyaralót, ez a kisház a család kétéves munkájának eredménye.

A nyaraló építése közben

1982-ben talajproblémák és hibás alapozás miatt a társasháznak az a része, ahol ők laktak, megeüllyedt. Több éves bírósági huzavona kezdődött, amelynek során a lakótársak közül magára maradt.

Ugyanebben az évben kezdődtek szívproblémái. A gyógyszerek szedése állandósult. Mindemellett a szíve nem bírta az izgalmakat és felmondta a szolgálatot. A halál hirtelen ragadta el 1983. február 7-én a kora reggeli órákban.

Sírhelye a nagy válságkor mielőtt
volt tanítványa egyik legelső tanítványa
mikor alakult

Eszmei értékelés:

Kiváló osztályfőnök volt. Hat osztályt vezetett végig.

1954-1959,

1960-1964,

1964-1968,

1968-1972,

1972-1976,

1978-1982, arab osztály,

1982,-

Lelkiismeretes, munkaszerető embereket nevelt osztálya tanulóiból. Sokféle társadalmi munkát végzett az iskolában. Volt kollégiumi tanár, KISZ tanácsadó, külföldi osztály instruktora. Sok tanulóval megszerettette a fotózás szépségét, megértette a környezet és természetvédelem fontosságát.

Az iskola nevelőtestületének hosszú ideig meghatározó tagja volt. Magabiztos pedagógiai módszerével eredményes pedagógiai munkát végzett. Kívívta kollégáinak és a szakfelügyeletnek a tiszteletét, tanulóinak szeretetét, a szülők megbecsülését.

Rengeteg szemléltető eszközt és ábrát készített. Audivizuális technikával kísérletezett.

A biológia folyamatairól ábrázoló fóliákat rajzolt.

Óriási rovar és növénygyűjteményt készített a szertár részére.

Jó eredménnyel készítette fel diákjait az érettségi vizsgára és a felsőfoku továbbtanulásra.

Egy volt diák összegzése. /Gyarmati Dezső/

Munkájában következetes, tanulóival közvetlen, mégis tiszteletet ébresztő. Határozott egyénisége, nyíltsága megnyerően hatott tanulóira. Annak ellenére, hogy 1972-76-ig osztályfőnöke volt, viszonylag keveset találkoztak. Mégis egy életre szóló mély nyomot hagyott diákjaiban. Olyan ember volt, aki pusztán megjelenésével hatni tudott. Nem volt szigorú, inkább reális, ismerte diákjait, nem kívánt többet mint amennyi bennük volt, de annyit igen.

Fáradhatatlanságát is mutatja, hogy sokrétű munkáját minden területen teljes emberként végezte.

Kitüntetései:	1965. szeptember 10.	Kiváló dolgozó
	1966. május 28.	A mezőgazdaság kiváló dolgozója
	1972. június 4.	Az oktatásügy kiváló dolgozója
	1980. november 7.	Ifjúságért érdemjegy

Oroszáza, 1988.